

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-14/13/AB

Warszawa, dnia 4 lutego 2014 r.

DECYZJA DIH- 4 / 1 /2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 30 ust. 1 oraz art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) i § 9 ust. 1 i 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. *w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012, poz. 496) oraz art. 104 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 30/2013 Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu z dnia 29 lipca 2013 r. (Nr akt kontroli: NRU.8361.200.2013), na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu włókienniczego, tj. obrusa plamoodpornego, jednobarwnego o wymiarach 140x180 (+/- 2 cm), mix kolorów, kraj pochodzenia Chiny, o deklarowanym składzie surowcowym na oznaczeniu: 100 % poliester, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1. uchyla zaskarżoną decyzję nr 30/2013** Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu z dnia 29 lipca 2013 r. (Nr akt kontroli: NRU.8361.200.2013), na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu włókienniczego, tj. obrusa plamoodpornego, jednobarwnego o wymiarach 140x180 (+/- 2 cm), mix kolorów, kraj pochodzenia Chiny, o deklarowanym składzie surowcowym na oznaczeniu: 100 % poliester,

- 2. zobowiązuje przedsiębiorcę Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu do uiszczenia kwoty 279,35 zł (słownie złotych: dwieście siedemdziesiąt dziewięć 35/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki kontrolnej produktu, z uwagi na fakt, iż ww. produkt nie spełniał wymagań określonych w deklaracji, którą to kwotę należy wpłacić na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.**

Uzasadnienie

W dniach 7 lutego oraz 5 i 10 kwietnia 2013 r. Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, zwanego dalej: „Opolskim WIIH” przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu.

W toku kontroli inspektorzy dokonali oceny oznakowania jednej partii obrusów plamoodpornych, jednobarwnych, o wymiarach 140 x 180 (+/- 2 cm), mix kolorów, kraj pochodzenia: Chiny, o deklarowanym składzie surowcowym 100 % poliester. Poddany ocenie obrus zaopatrzony był w barwną etykietę, zawierającą m.in. następujące informacje:

- nazwę wyrobu „obrus plamoodporny jednobarwny”,
- „Dziękujemy Państwu za zakup naszego produktu. Wybrali państwo obrus plamoodporny, jednobarwny. Jest on praktyczny, nowoczesny oraz wyjątkowo trwały. Tkaninę, z której został wykonany wzbogaciliśmy obustronnie powłoką plamoodporną. Użyta do tego apretura nie pozwala na wchłanianie płynów we włókna tkaniny. Aby zachować ww. zalety należy przestrzegać przepisu prania i konserwacji. Prać w temperaturze 40°C, suszyć w pozycji rozwieszanej. Obrus nie wymaga prasowania. Przy dużych zgnieceniach prasować w temperaturze 100 °C. Każdy obrus został poddany szczegółowej kontroli jakości.”

W toku postępowania kontrolnego przedsiębiorca oświadczył dodatkowo, iż ww. produkt został wzbogacony obustronnie powłoką plamoodporną, która utrudnia wnikanie płynów w strukturę obrusa. Jednocześnie poinformował, że przedmiotowe obrusy są poddawane kontroli jakości, polegającej na sprawdzeniu wymiarów obrusów oraz staranności ich wykonania (pismo strony z dnia 7 lutego 2013 r.).

W dniu 5 kwietnia 2013 r. w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, pobrali próbkę ww. obrusów do badań laboratoryjnych, w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z deklaracją zawartą na opakowaniu.

Próbka została przekazana do Instytutu Włókiennictwa w Łodzi, celem przeprowadzenia badań w zakresie prania wyrobu oraz oleofobowości po praniu zgodnie z Polską Normą PN-EN ISO 14419:2010 *Tekstyliia – Oleofobowość –Węglowodorowy test odpornościowy*. Przeprowadzone przez Instytut badania wykazały, iż wyrób nie posiada odporności na zabrudzenia cieczami olejowymi. Powyższe zostało udokumentowane w sprawozdaniu z badań Nr 163/OLEO/BE/13 z dnia 16 kwietnia 2013 r., wystawionym przez ww. Instytut oraz w oświadczeniu zawierającym interpretację wyników badań z dnia 22 maja 2013 r.

W wyniku powyższego Opolski WIIH pismem z dnia 10 lipca 2013 r. zawiadomił Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej nałożenia obowiązku pokrycia kosztów związanych z przeprowadzonymi badaniami próbek obrusa plamoodpornego.

W dniu 26 lipca 2013 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęła skarga na czynności Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu (pismo z dnia 24 lipca 2013 r.). Skarżący zarzucił, że dokonujący kontroli inspektorzy nie zapoznali się z zapisami normy dotyczącej oleofobowości, dlatego też wybrali normę PN-EN ISO 14419:2010 do przeprowadzenia badań obrusów. Ponadto przedsiębiorca stwierdził w ww. skardze, że brak było podstaw do oceny jego produktów przy zastosowaniu normy na oleofobowość tkanin, gdyż nigdy nie deklarował na etykiecie swoich produktów zgodności z powyższą normą, a jedynie informował, iż użyta apretura nie pozwala na wchłanianie płynów we włókna tkaniny lub utrudnia wnikanie płynów w strukturę obrusów. Jednocześnie podkreślił, iż badania laboratoryjne zostały wykonane w oparciu o normę PN-EN ISO 14419:2010, zgodnie z którą badana jest odporność próbki na absorpcję hydrokarbonów takich jak: olej parafinowy, heksadekan, tetradekan, dodekan, octan butylu, heptan. Zdaniem przedsiębiorcy nie ma żadnych podstaw badania obrusów w zakresie odporności na absorpcję hydrokarbonów zgodnie z ww. normą, gdyż dotyczy ona głównie tkanin przeznaczonych na odzież roboczą, jak również nie ma możliwości, aby stosowane w badaniach hydrakarbony miały w praktyce kontakt z obrusem, z uwagi na jego przeznaczenie. Przedsiębiorca wskazuje również, że w Unii Europejskiej wszystkie te substancje nie mogą mieć absolutnie żadnego kontaktu z żywnością.

Decyzją nr 30/2013 z dnia 29 lipca 2013 r. (sygnatura NRU.8361.200.2013) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu nałożył na stronę obowiązek pokrycia kosztów w kwocie 393,60 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt trzy 60/100 zł) stanowiących równowartość kosztów przeprowadzonych badań ww. produktu. Organ ustalił wysokość tych kosztów zgodnie z § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. *w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012, poz. 496), zwanego dalej: „rozporządzeniem Prezesa

Rady Ministrów” oraz na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* i art. 104 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2013 r. strona złożyła odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w którym podniosła, że została zastosowana niewłaściwa norma PN-EN ISO 14419:2010, gdyż zgodnie z metodyką zawartą w niniejszej normie, bada się odporność próbki na absorpcję hydrokarbonów, (które zdaniem skarżącego są całkowicie zabronione w Unii Europejskiej w kontaktach z żywnością), przez co brak jest podstawy do badania przedmiotowych obrusów na zgodność z ww. aktem normatywnym. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

W związku z prowadzonym postępowaniem w piśmie z dnia 21 sierpnia 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności o prawie zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po przeanalizowaniu sprawy, mając na względzie interes konsumentów oraz w związku z wątpliwościami, co do wybranej przez Opolskiego WIIH metodyki badań, Prezes UOKiK, w celu ustalenia czy obrus spełnia wymagania deklarowane przez producenta na opakowaniu jednostkowym produktu, na podstawie art. 136 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, w związku z art. 29 ust. 1 pkt 3 ustawy o *Inspekcji Handlowej* postanowił podjąć z urzędu dodatkowe postępowanie, w celu uzupełnienia dowodów w sprawie i zlecił przeprowadzenie badań laboratoryjnych próbki kontrolnej produktu na zgodność z deklaracją przedsiębiorcy zawartą na opakowaniu, określając przy tym odmienną metodykę badań. Badanie zostało przeprowadzone w Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej UOKiK w Łodzi w Wydziale Produktów Włókienniczych, zwanym dalej: „laboratorium w Łodzi”. Zastosowane przez ww. laboratorium wzorce stanowiły środki spożywcze, które w normalnych warunkach użytkowania produktu zgodnie z przeznaczeniem mogłyby mieć kontakt z obrusem.

Postanowieniem z dnia 9 października 2013 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę o podjęciu na podstawie art. 136 Kpa dodatkowych działań, w celu uzupełnienia dowodów w sprawie i zlecenie badań laboratoryjnych próbki kontrolnej.

Przeprowadzone przez laboratorium w Łodzi badania (sprawozdanie z badań nr 894/PW/397/2013 z dnia 12 listopada 2013 r.) wykazały, że poddany ocenie obrus plamoodporny nie był zgodny z deklaracją przedsiębiorcy na opakowaniu. Przeprowadzone badania próbki kontrolnej ujawniły brak zadeklarowanej plamoodporności po praniu na czynnik brudzący w postaci oleju spożywczego.

W związku z otrzymaniem nowych dowodów w sprawie, pismem z dnia 22 listopada 2013 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o otrzymaniu wyników badań laboratoryjnych próbki kontrolnej, jak również ponownie zawiadomił, iż zgodnie z art. 10 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, strona ma prawo do czynnego udziału w każdym

stadium postępowania, a także przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań. W dniu 28 listopada 2013 r., w związku z powyższym pismem, przedsiębiorca Leszek Kośniewski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu, skontaktował się telefonicznie z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, informując o braku możliwości zapoznania się osobiście z aktami sprawy, ze względu na odległość i poprosił o przesłanie pocztą dokumentów zgromadzonych przez UOKiK w trakcie prowadzonego postępowania.

W związku z powyższym, pismem z dnia 3 grudnia 2013 r., przesłano kopie dokumentów zgromadzonych w prowadzonym przez Prezesa UOKiK postępowaniu administracyjnym. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, iż złożone przez niego pismo z dnia 24 lipca 2013 r. zostanie, zgodnie z art. 234 pkt 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, rozpatrzone w toku prowadzonego postępowania odwoławczego.

Odpowiadając na powyższe pismo przedsiębiorca odniósł się do otrzymanych materiałów, zwracając uwagę m.in. na niezrozumienie przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, zarzutów stawianych w odwołaniu strony wskazując na pismo z dnia 11 września 2013 r. nr NRU.8361.200.2013, jak również odniósł się do wyników badań laboratoryjnych próbki kontrolnej nr 894/PW/397/2013 z dnia 12 listopada 2013 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o *Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z art. 27 ust.1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5), definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, jeżeli przeprowadzone badania wykazą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Stosownie do § 9 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów wysokość kosztów badań przeprowadzonych w laboratoriach Inspekcji Handlowej, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* ustala dyrektor ww. laboratorium. Stosownie do § 9 ust. 4 ww. rozporządzenia kontrolowany jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych, stała się ostateczna, uiszczyć należność pieniężną na wskazany rachunek bankowy.

Zgodnie z art. 234 pkt 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.

W toku kontroli podjętej u przedsiębiorcy Leszka Kośniewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu inspektorzy pobrali do badań próbki obrusów plamoodpornych znajdujące się u kontrolowanego. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu postanowił sprawdzić zgodność wyrobu z deklaracją zawartą na opakowaniu i zlecił Instytutowi Włókiennictwa w Łodzi dokonanie analizy laboratoryjnej w zakresie oleofobowości po praniu zgodnie z wymaganiami normy nr PN-EN ISO 14419:2010. Jak wynika z Raportu z badań nr 163/OLEO/BE/13 w poddanej ocenie próbce stwierdzono w odniesieniu do badanego wskaźnika „brak efektu”, co świadczyło o tym, iż wyrób nie posiadał odporności na zabrudzenia cieczeniami olejowymi.

Zarówno w odwołaniu, jak i w skardze na ww. organ (piśmie z dnia 24 lipca 2013 r.) przedsiębiorca wskazuje, iż zgodnie z wymaganiami normy PN-EN ISO 14419:2010 bada się odporność próbki na absorpcję cieczy olejowych (tzw. hydrokarbonów), natomiast odporność obrusów na absorpcję którejkolwiek z cieczy olejowej, użytej jako wzorzec nie była deklarowana. Nie była także deklarowana zgodność z ww. normą. Jednocześnie strona podała w wątpliwość, aby którakolwiek ze wskazanych w normie substancji olejowych, w warunkach korzystania zgodnego z przeznaczeniem przez użytkownika obrusa, miała kontakt z wyrobem.

Odnosząc się do niniejszych argumentów strony należy zgodzić się ze stanowiskiem, że wybór metody stosowanej do przeprowadzenia badań laboratoryjnych powinien uwzględniać nie tylko ogólny zakres normy, ale również wzorce użyte podczas przeprowadzania badania, w przypadku takiego wyrobu jak obrus plamoodporny, który ma swoje konkretne przeznaczenie i jest używany przez konsumentów w określonych warunkach. Badania przeprowadzone przez Instytut Włókiennictwa w Łodzi, zlecone zostały przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu w zakresie oleofobowości, która istotnie nie była deklarowana przez przedsiębiorcę na opakowaniu, tym niemniej podnieść należy, że celem badania było określenie, czy wyrób jest zgodny z deklaracją przedsiębiorcy zamieszczaną na opakowaniu jednostkowym produktu w zakresie plamoodporności. Tym samym organ pierwszej instancji postępował prawidłowo, realizując

swoje kompetencje w obszarze ochrony interesów konsumentów przeprowadzając kontrolę znajdującego się w obrocie handlowym produktu w zakresie jego oznakowania i ustalenia czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Właściwe było w szczególności pobranie próbek ww. produktu do badań, stosownie do dyspozycji art. 27 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z powyższym przepisem próbki produktów pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę.

Po przeanalizowaniu sprawy Prezes UOKiK stwierdził, iż działania podjęte przez Opolskiego WIIH w zakresie przeprowadzenia badań laboratoryjnych, były zatem właściwe, tym niemniej nieprawidłowo postąpiono uznając za prawidłową i odpowiednią w sprawie, przyjętą przez Instytut Włókiennictwa w Łodzi a zleconą do wykonania badań przez organ pierwszej instancji, metodykę opartą na normie PN-EN ISO 14419:2010. W ocenie Prezesa UOKiK odnoszącego się wobec argumentów poruszanych w odwołaniu oraz w skardze na organ pierwszej instancji (tj. pisma z dnia 24 lipca 2013 r.) inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH powinni przed skierowaniem próbki do badań, wybierając metodykę pozwalającą ocenić czy jakość produktu odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę na opakowaniu, zapoznać się z metodą opisaną w normie, którą zamierzali zastosować przy ocenie obrusa na zgodność z deklaracją. Samo przeznaczenie obrusa, jak również jego zastosowanie w sposób ogólnie przyjęty przez konsumentów sugeruje, że służy on głównie zarówno do ozdoby, jak i ochrony stołu podczas spożywania posiłków, dlatego też substancjami, na kontakt z którymi jest on narażony są, co do zasady, substancje spożywcze.

Mając na względzie uwagi strony co do niewłaściwie wybranej przez organ pierwszej instancji metodyki badań, a mianowicie przebadania wyrobu na oleofobowość zgodnie z normą PN-EN ISO 14419:2010, która nie była przez niego deklarowana oraz rodzaj użytych do tych badań wzorców, jak również biorąc pod uwagę przeznaczenie i sposób użytkowania obrusa, Prezes UOKiK uznał zarzuty strony w tym zakresie. W celu zapewnienia konsumentom właściwej i należytej ochrony postanowił jednocześnie podjąć z urzędu dodatkowe postępowanie dowodowe i zlecił przeprowadzenie badań mające na celu sprawdzenie zgodności wyrobu z deklaracją zamieszczoną na wyrobie, przy zastosowaniu środków spożywczych takich jak: kawa, herbata, wino czerwone, soki owocowe, olej spożywczy, które są powszechnie używane podczas zgodnego z przeznaczeniem użytkowania obrusa. Wyniki tych badań wykazały brak plamoodporności po praniu na czynnik brudzący w postaci oleju spożywczego (sprawozdanie z badań laboratorium w Łodzi nr 894/PW/397/2013 z dnia 12 listopada 2013 r.).

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 16 grudnia 2013 r. zawierającym uwagi do zebranych w toku postępowania dowodów, m.in. odniósł się do wyników przeprowadzonych w toku postępowania odwoławczego badań laboratoryjnych wskazując, że w przypadku plam z oleju,

gdyby zostały od razu wyczyszczone zniknęłyby całkowicie, co łatwo sprawdzić nawet bez pomocy specjalistycznych badań.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że w toku badań próbki kontrolnej produktu laboratorium w Łodzi sprawdzało, czy na badanym obrusie powstają plamy po nałożeniu czynnika brudzącego i usunięciu go po ok. 15 minutach, oraz czy po wypraniu obrusa, te plamy na nim pozostają. I tak przeprowadzone badania wykazały, że w przypadku pięciu czynników brudzących, którymi były: sok porzeczkowy, kawa, herbata, wino wytrawne i wino półsłodkie, plamy które pojawiły się na obrusie po użyciu któregośkolwiek z nich i po usunięciu po ok. 15 minutach, zniknęły po praniu, jedynie w przypadku oleju spożywczego plama pozostawała na nim również po praniu. Trudno w tym wypadku odnieść się do stwierdzenia przedsiębiorcy, że „Plamy z oleju czyszczone od razu znikają całkowicie” z uwagi na fakt, iż brak jest jakiegokolwiek informacji w oznakowaniu o sposobie postępowania z zabrudzonym obrusem, przykładowo ile czasu od wylania do wytarcia płynu może minąć, aby efekt deklarowanej w oznakowaniu plamoodporności (nieograniczonej do określonych środków spożywczych) był osiągnięty. W przypadku badań laboratoryjnych czas wchłonięcia każdego z zastosowanych w toku badań ww. środków spożywczych był identyczny i wynosił ok. 15 minut, w pięciu próbach efekt plamoodporności został osiągnięty, oprócz jednego badania z zastosowaniem oleju spożywczego. Na tej podstawie uznano, że produkt nie spełnia wymagania plamoodporności wskazanego na opakowaniu.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji.

Stosownie do stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartego w wyroku z dnia 12 kwietnia 2013 r. (sygn. akt I OSK 2123/11) rola organu odwoławczego nie może ograniczać się do funkcji „rewizyjnej”, a tym samym do formalnej jedynie weryfikacji zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji pierwszoinstancyjnej. Odwołanie jest niezbędnym ogniwem łączącym postępowanie w pierwszej instancji z postępowaniem odwoławczym a złożenie odwołania ma ten skutek, że organ odwoławczy uzyskuje możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy, w której zapadła decyzja organu pierwszej instancji. Skuteczność prawna takiego środka prawnego powoduje przeniesienie całej sprawy przed organ drugiej instancji. Organ odwoławczy musi więc wnikać w całość sprawy i brać na siebie odpowiedzialność za ponowne jej rozstrzygnięcie. Organ odwoławczy nie jest związany ani ustaleniami organu pierwszoinstancyjnego, ani żądaniem i zarzutami zawartymi w odwołaniu. Wspomniana dewolucja kompetencji oznacza również, że organ odwoławczy ma obowiązki nie mniejsze niż organ pierwszej instancji. W efekcie jak każdy organ powinien dążyć przede wszystkim do rozpatrzenia sprawy pod względem merytorycznym, przez co należy rozumieć przeprowadzenie - w granicach określonych w *Kodeksie postępowania administracyjnego* – ponownego postępowania wyjaśniającego i

wydanie decyzji co do istoty sprawy. Wydanie decyzji merytorycznej kończącej postępowanie, nakazuje bowiem zasada szybkości i sprawności postępowania oraz ekonomii procesowej. Reguły te są aktualne również w postępowaniu drugoinstancyjnym w niniejszej sprawie.

Organ odwoławczy, dążąc do wykrycia prawdy obiektywnej, a zatem do ustalenia stanu rzeczywistego przedmiotowej sprawy, poddał ocenie najpierw materiał zebrany przez organ pierwszej instancji. Ocena tego materiału oraz przyjętych na ich podstawie ustaleń odbiegała od stanowiska, które zajął organ pierwszej instancji, jak i od stanowiska wyrażonego w odwołaniu. Organ odwoławczy przeanalizowawszy dowody zebrane w toku postępowania i uznał, że nie były one wystarczające do wyjaśnienia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ponieważ zawarte w aktach sprawy materiały nie dały pełnego obrazu stanu faktycznego. W związku z tym, Prezes UOKiK z urzędu, stosownie do art. 136 Kpa, przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, celem uzyskania uzupełniających dowodów niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności w zakresie deklarowanej plamoodporności wyrobu.

Prezes UOKiK dokonał w związku z tym analizy całości sprawy stwierdzając, że Opolski WIIH prawidłowo pobrał próbki do badań laboratoryjnych na sprawdzenie zgodności wyrobu z deklaracją zawartą na opakowaniu. Nieprawidłowym było jednak zlecenie przebadania wyrobu na zgodność z normą PN-EN ISO 14419:2010 *Tekstyliia – Oleofobowość –Węglowodorowy test odpornościowy*, z uwagi na zakres zastosowania metodyki badawczej w ww. normie, jak również biorąc pod uwagę sposób przeznaczenia i zastosowanie obrusa. Konsekwencją tak zleconych przez Opolskiego WIIH badań było wydanie skarżonej decyzji, w której na rozstrzygnięcie istotny wpływ miało zastosowanie metodyki badawczej opisanej w ww. normie. W związku z powyższym Prezes UOKiK podjął z urzędu dodatkowe czynności w postaci zlecenia przeprowadzenia badań mających na celu sprawdzenie zgodności wyrobu z deklaracją zamieszczoną na wyrobie, przy zastosowaniu środków spożywczych, które są powszechnie używane podczas zgodnego z przeznaczeniem użytkowania obrusa. Wyniki tych badań wykazały brak plamoodporności po praniu na czynnik brudzący w postaci oleju spożywczego (sprawozdanie z badań laboratorium w Łodzi nr 894/PW/397/2013 z dnia 12 listopada 2013 r.).

Zgodnie 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, jeżeli przeprowadzone badania wykazą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zważywszy na treść pisma z dnia 15 listopada 2013 r. przekazanego przez dyrektora laboratorium w Łodzi, a w szczególności załączony do ww. pisma dokument Koszt

przeprowadzonych badań laboratoryjnych nr 177/PW/2013 wydany zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów wysokość kosztów badań zleconych przez Prezesa UOKiK w toku postępowania wyniosła 279,35 zł (słownie złotych: dwieście siedemdziesiąt dziewięć 35/100).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 30 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) i § 9 ust. 1 i 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów oraz art. 104 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, Przedsiębiorca Leszek Kośniewski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kośniewski Leszek K&K Kośniewski Import-Export w Opolu, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

1. Pan
Leszek Kośniewski
K&K Kośniewski Import-Export
ul. Wrocławska 46-48
45-701 Opole
2. Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a

